

ΠΟΘΟΙ ΚΑΙ ΠΑΘΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ

Μέσο: . . . . . ΕΞΠΡΕΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 13/1/2013 Ημ. Αποδελτίωσης: . . 13/1/2013

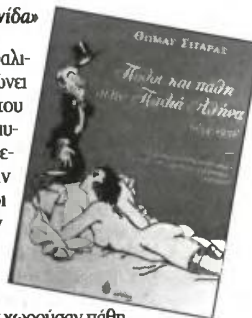
Σελίδα: 29

▲ Θωμάς Σιταράς «Πόθοι και πάθη στην παλιά Αθήνα»

Εκδόσεις: «Ωκεανίδα»

ΣΥΝΕΙΡΜΙΚΑ η σεξουαλική απελευθέρωση φανερώνει εικόνες από τη δεκαετία του 1960. Κάνοντας σχεδόν αυτονόητη στους περισσότερους τη θεωρία ότι πριν από εκείνη τη δεκαετία οι σχέσεις των δύο φύλων διαμορφωνόταν από μια άκαμπτη συντηρητική ηθική, που ακολουθούσε ένα πρωτόκολλο όπου δεν χωρούσαν πάθη.

Όμως η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Τη δεκαετία του 1930 η ελληνική κοινωνία, ειδικότερα της Αθήνας, είχε αρχίσει να αλλάζει. Η οικονομική κρίση της εποχής, η βιομηχανική ανάπτυξη που ζητούσε διαρκώς νέο εργατικό δυναμικό, έβγαλε τις γυναίκες έξω από το σπίτι. Ήταν η πρώτη φορά που η εργασία έκανε το «ασθενές φύλο», σύμφωνα με την αντίληψη της εποχής, αυτεξούσιο από τη δύναμη που του έδινε η εργασία και η διαχείριση του μισθού. Διεκδίκησαν δικαιώματα και τα κέρδισαν όχι μόνο στους χώρους εργασίας, αλλά και στο δικαίωμα της επιλογής στον έρωτα. Αυτή η περίοδος ξεκάστα, χάθηκε στη δίνη του πολέμου που ακολούθησε. Και τα επόμενα χρόνια, μετά τον αδελφοκτόνο πόλεμο, τα ζητήματα διαβίωσης ήταν η προτεραιότητα, μέχρι να αρχίσει να «περισσεύει χρόνος» σταδιακά για τη μεγαλύτερη μερίδα της κοινωνίας από το '60 και ύστερα. Η εικόνα αυτής της μικρής περιόδου έμεινε τυπωμένη στις εφημερίδες και τον περιοδικό Τύπο της εποχής. Και μας τη γνωστοποιεί ύστερα από μια αναδίφηση χρόνων σε αρχεία ο Θωμάς Σιταράς στο βιβλίο του «Πόθοι και πάθη στην παλιά Αθήνα». Πρόκειται για το δεύτερο βιβλίο όπου ο συγγραφέας παρουσιάζει μια «αθηναιογραφία» – το προηγούμενο, με τίτλο «Η παλιά Αθήνα ζει, γλεντά, γεύεται. 1834-1938», που κυκλοφόρησε από τον ίδιο εκδοτικό οίκο, φωτίζει τον αναγνώστη για τη γαστρονομία αλλά και την ψυχαγωγία των Αθηναίων εκείνης της εποχής. «Όταν ανοίγεις μια εφημερίδα του 1930-32 και πέφτεις σε κάθε δεύτερη αγγελία σε γιατρούς ειδικούς σε σεξουαλικά νοσήματα... όταν στις μικρές αγγελίες συναντάς διαρκώς υπονοούμενα για απελευθερωμένες σχέσεις... Όταν τα ρεπορτάζ, ακόμη και των σοβαρών εφημερίδων, κινούνται σε δράματα τιμής και ανακαλύψεις νέων "κέντρων ακολασίας", τότε κάτι συμβαίνει στην πόλη» σημειώνει ο συγγραφέας στον πρόλογο της έκδοσης. Το βιβλίο, μεγάλου σχήματος και 370 σελίδων, περιέχει αυτούσια τα κείμενα από τα έντυπα της εποχής, ξεκινώντας χρονικά από την αυγή του 20ού αιώνα. Πικάνικες ιστορίες, ρεπορτάζ άρθρα, σχόλια συνθέτουν το υλικό που σκιαγραφεί την ανέμελη πλευρά της τότε αθηναϊκής κοινωνίας.

Το υλικό προέρχεται από ευρείας κυκλοφορίας και όχι μόνο έντυπα όπως τα: «Αθηναϊκό Βήμα», «Εστία», «Μπουκέτο», «Ραμπιάγας», «Ρωμικός», «Εστία», «Θεατής», «Γάτος» κ.ά. Εκτός από κείμενα, φωτογραφίες, γελοιογραφίες, σκίτσα και διαφημίσεις της εποχής, προσφέρουν στον αναγνώστη την αίσθηση που είχαν τα έντυπα. «Το βιβλίο αυτό είναι αφιερωμένο στις γυναίκες της πόλης μας, στις "Αιθίδες" μας και στις σχέσεις τους με τους άντρες. Σχέσεις που πέρασαν από σαράντα κύματα! Από τη δουλική ιστορική υποταγή στον "Αφέντη" μέχρι την πλήρη ανεξαρτητοποίηση, ιδιαίτερα στα χρόνια του Μεσοπολέμου» σημειώνει ο συγγραφέας.